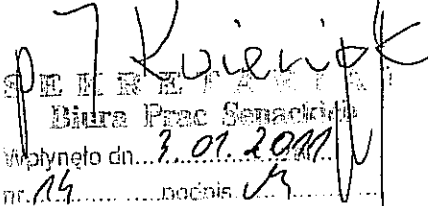

Warszawa, dnia 31 grudnia 2010 r.

MINISTER INFRASTRUKTURY

TK-2-0701-79/3/2010

 J. Kwienik
 Biura Prac Senackich
 Wpłynęło dn. 3.01.2011
 nr. 15 podpis.

Pan

Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu RP

szanowny Panie Marszałku,

ustosunkowując się do oświadczenia złożonego przez Senatora, Pana Stanisława Koguta, podczas 66. posiedzenia Senatu RP w dniu 25 listopada 2010 r., w sprawie współpracy pomiędzy Polską a Chinami, skierowanego do Prezesa Rady Ministrów przy piśmie BPS/DSK-043-3159/09 z dnia 1 grudnia 2010 r., a przekazanego wg właściwości do Ministra Infrastruktury, uprzejmie informuję, co następuje.

Od dnia akcesji do Unii Europejskiej Polska została objęta Wspólną Polityką Handlową realizowaną wspólnie przez Komisję Europejską i wszystkie Państwa Członkowskie Wspólnoty. Oznacza to, że środki regulujące wymianę towarową Unia Europejska stosuje jako całość wobec krajów pozaunijnych. Taka sytuacja sprawia, że wszystkie środki regulujące handel Wspólnoty z krajami trzecimi są przyjmowane na szczeblu Unii Europejskiej w drodze aktów prawnych Rady Unii Europejskiej lub Komisji Europejskiej obowiązujących wprost we wszystkich Państwach Członkowskich. Powyższe oznacza, że żaden z krajów członkowskich nie może samodzielnie kreować instrumentów reglamentujących swój handel zagraniczny z innym państwem pozaunijnym. Kraje Unii Europejskiej, w tym Polska, zyskały jednak prawo do współdecydowania o instrumentach regulujących handel całej Wspólnoty. Od początku członkostwa w Unii Europejskiej Polska bierze aktywny udział w wypracowywaniu polityki handlowej wobec państw trzecich w zakresie obrotu towarowego, w tym także w zakresie ochrony rynku wspólnotowego, a co za tym idzie również rynku polskiego przed nieuczciwym importem z krajów pozaunijnych.

Na przestrzeni ostatnich lat import z Chin na rynek Unii Europejskiej wykazuje tendencję wzrostową. Jest to w znacznej mierze wynikiem konkurencyjności cenowej chińskich towarów, z którymi z uwagi na niskie koszty produkcji w Chinach, nie tylko Polska, ale praktycznie cały świat nie jest w stanie konkurować. Reguły handlu światowego, w tym w szczególności reguły Światowej Organizacji Handlu oraz Unii Europejskiej, nie pozwalają na arbitralne ograniczanie importu. Umożliwiają jednak podejmowanie działań w przypadkach, w których ten import odbywa się na nieuczciwych zasadach (np. po cenach dumpingowych, korzysta z niedozwolonych subsydiów). W tym kontekście szczególną uwagę Polska przywiązuje do zapewnienia uczciwych zasad konkurencji ze strony dostawców z państw pozaunijnych, w tym także z Chin. W oparciu o unijne instrumentarium prawne umożliwiające ochronę unijnego

rynku przed nieuczciwymi praktykami dostawców z krajów pozaunijnych, w Unii Europejskiej obowiązuje obecnie ok. 80 ostatecznych środków antydumpingowych (cło antydumpingowe i zobowiązania cenowe) i antysubsydyjnych (cło wyrównawcze i zobowiązania cenowe) nałożonych na import różnych towarów z krajów trzecich do Unii Europejskiej. Z tego 53 środki ostateczne są nałożone na import towarów do Unii Europejskiej pochodzący z Chin.

Uprzejmie informuję, że zasady zabezpieczenia przed nieuczciwą konkurencją ze strony państw pozaunijnych i tym samym ochronę przed dumpingowanym importem z tych krajów, określa rozporządzenie Rady Unii Europejskiej nr 1225/2009 w sprawie ochrony przed przywozem towarów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Wspólnoty Europejskiej. Przedmiotowe rozporządzenie reguluje również postępowanie Komisji Europejskiej w razie zaobserwowania takich praktyk ze strony krajów trzecich, w tym również Chin. Dzięki temu instrumentowi Unia Europejska ma możliwość obrony interesów wspólnotowego przemysłu poprzez prowadzenie postępowań antydumpingowych. Ich pomyślne zakończenie może skutkować nałożeniem nowych lub rozszerzeniem już obowiązujących ceł antydumpingowych. Jest to ochrona bardzo efektywna polegająca na obciążeniu importu danego towaru z kraju trzeciego cłami antydumpingowymi, które dany eksporter uiszcza obok regularnego cła wynikającego z taryfy celnej. Obecnie obowiązują ostateczne cła antydumpingowe w odniesieniu do importu 48 towarów z Chin do Unii Europejskiej. Antydumpingowe cła ostateczne są nakładane na okres 5 lat. Jednocześnie w samym 2010 r. zostało wszczętych aż 26 postępowań wobec importu towarów z Chin. Należy również podkreślić fakt, że Polska jest w grupie krajów unijnych, które najaktywniej uczestniczą w pracach Komitetu Antydumpingowego i starają się chronić przemysł unijny (w tym polski), a także sprzeciwiają się liberalizacji obowiązującego systemu unijnych środków ochronnych.

Uprzejmie informuję, że stosunki gospodarcze między Polską a Chińską Republiką Ludową (ChRL) reguluje szereg dokumentów, z których najważniejsze to:

- Umowa między Rządem PRL a Rządem ChRL w sprawie unikania podwójnego opodatkowania i zapobiegania uchylaniu się od opodatkowania w zakresie podatków od dochodu, zawarta w Pekinie w dniu 7 czerwca 1988 r.,
- Umowa między Rządem PRL a Rządem ChRL w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, zawarta w Pekinie w dniu 7 czerwca 1988 r.,
- Umowa fitosanitarna między Rządem RP i Rządem ChRL, zawarta w Pekinie w dniu 22 września 1994 r.,
- Umowa o współpracy naukowo-technicznej, podpisana w Pekinie w dniu 13 kwietnia 1995 r.,
- Umowa między Rządem PRL a Rządem ChRL o cywilnej komunikacji lotniczej, podpisana w Pekinie w dniu 20 czerwca 1986 r.,
- Umowa między Rządem RP a Rządem ChRL o współpracy w transporcie morskim (październik 1996, Warszawa),
- Umowa o współpracy w zakresie zapewnienia warunków zdrowotnych produktom pochodzenia zwierzęcego, będącym przedmiotem wzajemnego obrotu handlowego między Ministerstwem Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej RP a Ministerstwem Rolnictwa ChRL (listopad 1997, Pekin),

- Umowa między Rządem RP a Rządem ChRL o współpracy gospodarczej podpisana w dniu 8 czerwca 2004 r. w Warszawie. W oparciu o tę umowę funkcjonuje Polsko-Chińska Komisja Współpracy Gospodarczej.

Współpraca inwestycyjna między Polską a Chinami odbywa się w oparciu o Umowę między Rządem PRL a Rządem ChRL w sprawie wzajemnego popierania i ochrony inwestycji, zawartą w Pekinie w dniu 7 czerwca 1988 r. Jest to standardowa umowa inwestycyjna, nie odbiegająca od innych tego typu umów zawartych przez Polskę z krajami trzecimi.

W odniesieniu do współpracy w zakresie kolejnictwa Polski z Chinami, na chwilą obecną dokonywany jest przegląd dostępnych na świecie technologii oraz doświadczeń w zakresie stosowanego taboru kolejowego, jak również budowy i eksploatacji szybkich kolei. Taka współpraca dotyczy również krajów Europy Zachodniej. Każdy podmiot, który jest zainteresowany inwestowaniem i realizacją przedsięwzięć w Polsce ma do tego pełne prawo, pod warunkiem przestrzegania reguł rynkowych i obowiązujących przepisów prawa.

Uprzejmie informuję, że jednym z kluczowych zadań Rządu oraz Ministerstwa Infrastruktury jest opracowanie głównych założeń polityki transportowej i planów w zakresie modernizacji pojazdów i infrastruktury kolejowej, a także wskazanie źródeł ich finansowania. Działania w tym zakresie, poza tworzeniem regulacji prawnych, wykorzystywane są przez ministra właściwego do spraw transportu, między innymi, w celu usprawnienia procesu inwestycyjnego w Polsce. Rząd nie faworyzuje żadnego producenta lub wykonawcy działającego w branży kolejowej, bez względu na kraj pochodzenia. Wybór oferenta realizującego inwestycje, w tym, w sektorze kolejowym, w Polsce opiera się na konkurencyjnych i otwartych postępowaniach przetargowych. Podkreślić należy, że nie są to przetargi rządowe, tylko przetargi organizowane przez poszczególne podmioty, które wyłaniają najkorzystniejszą ofertę, gdzie jednym z głównych wskaźników jest między innymi cena, co nie oznacza, iż inne aspekty nie są brane pod uwagę np. solidność techniczna i ekonomiczna oferenta, jakość wykonania, najkorzystniejszy termin i okres realizacji. Podmioty gospodarcze, które pragną działać i konkurować na polskim rynku muszą przestrzegać w Polsce norm wynikających z obowiązujących w Polsce aktów prawa, natomiast nadzór oraz kontrolę nad przestrzeganiem tych przepisów sprawują instytucje do tego powołane.

Odnosząc się do wyrażanych przez Pana Senatora Stanisława Koguta obaw, iż chińskie podmioty wykupią polskie firmy państwowe, uprzejmie informuję, że są one bezpodstawne. Chiny bardzo ostrożnie podchodzą do inwestycji w Polsce o czym świadczy fakt, że w ciągu minionego 20-lecia kraj ten zainwestował w Polsce ok. 250 mln Euro. Nie jest to kwota znacząca w skumulowanej wartości inwestycji zagranicznych. W latach 2000 – 2009 łączna wartość tych inwestycji w Polsce wg NBP wyniosła 96,4 mld Euro. Szacunkowy napływ bezpośrednich inwestycji zagranicznych (BIZ) w 2010 r. osiągnie ok. 10 mld Euro, co oznacza, że od 2000 r. Chiny zainwestowały w Polsce mniej niż 0,25 % zagregowanej wartości BIZ.

Cezary Grabarczyk
Cezary Grabarczyk